

at der ikke maa udstedes provisoriske Finanslove, saa at det ikke vil medføre nogen Magtforlæggelse eller nogen Magttilvækst. Han tager fejl. I Henhold til, hvad der nys er udtalt i et udbredt københavnsk Venstreblad, maatte man antage, at dette blev hævdet lige saa godt fra den ene som fra den anden Side, og at der altsaa ikke derved vilde ske nogen Magttilvækst mere for Højre end for Venstre, men det ærede Medlem tager her fejl, thi det er ikke paa den Maade, jeg har opfatiet Magttilvækst; det maa for Regeringen som saadan være i og for sig mindre afgørende, hvorvidt det bliver Venstre eller Højre, som faar en Magttilvækst. Det, som jeg her har talt om, er den eneste Faktor, altsaa enten Rigsdagen eller Regeringen, og det ærede Medlem vil vel være enig med mig i, at efter Forslaget vil der finde en Magttilvækst Sted for Rigsdagen og en Magttilbagegang Sted for Regeringen, idet Regeringen med Nødvendighed maa forsvinde, medmindre Vedtagelse af en midlertidig Bevillingslov finder Sted.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(C. Hage): Jeg maa tilstaa, at jeg ikke hørte den højtærede Konseilspræsidents første Ytring, saa jeg er ikke i Stand til at være paa den til mig henvendte Bemærkning. Derimod vil jeg i Anledning af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelse endnu fremhæve dette, at han i Fjor udtalte sin Beredvillighed til at yde sin Medvirkning for at faa Forsatningsspørgsmaalet løst. I Fjor i Grundlovsudvalget vare vi ikke saa heldige at kunne finde et Forslag, som vandt den højtærede Ministers Billigelse. Jeg beklager, at vi i Aar, som det synes, ikke have været heldigere. Jeg vil da haabe, at den højtærede Minister vil formulere et Forslag, der giver Udtryk for den Løsning, som han kunde tænke sig at tiltræde, thi hvis den højtærede Ministers Medvirkning kun skal bestaa i at udøve Kritik over de Forslag, der fremkomme fra anden Side, uden selv at antyde, hvilken Løsning der kunde være antagelig for ham, vil Medvirkningen ganske vist kunne tænkes mere aktiv og mere tjenende til at føre til et Maal.

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott):

Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at hvis dette skulde være Meningen med Indbringeren af Forslaget, saa tror jeg ikke, det vil føre til Maalet. Jeg har udtalt, og jeg udtaler vedblivende, at jeg anser ikke Øjeblikket for egnet til at bringe hele Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring frem.

Jeg mener, at andre Spørgsmaal i dette Øjeblik ligge nærmere for, og det er min Overbevisning, at Forandringer til Grundloven kun med Nytte kunne blive drøftede, naar saadanne fremkomme ved en fra alle Sider følt Trang.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(C. Hage): Ja, jeg beklager heraf at erfare, at vi ikke kunne vente en aktiv Deltagelse, en aktiv Medvirkning i Arbejdet fra den højtærede Ministers Side. Jeg beklager, at det heller ikke synes at fremgaa, at den højtærede Minister i nogen nær Fremtid vil kunne finde Øjeblikket belejligt til at tage Forsatningen op til Forhandling. Jeg forstaar imidlertid ikke ret, hvad det egentlig er, den højtærede Minister venter paa. Hvad er det, der skal ske, inden det kan siges, at Tiden er moden? Er vi ikke i en tilstrækkelig fredsfommelig Sindstilstand? Eller skulle vi vente, indtil denne fredsfommelige Sindstilstand atter ophører? Er der et vist Antal Love, som skulle vedtages først? Skal det være, naar Regeringen har opnaaet en vis Alder? Skulle vi have gennemgaaet en vis Række Folketingsvalg eller Landstingsvalg? Hvad overhovedet skal der være sset? Hvad kan der ske mere, end at der her i Tinget fra Tingets største Partis Side ved at fremsætte Forslag vises et levende Ønske om at faa Sagen bragt til Forhandling og Afslutning, og at der fra andre Partiers Side udtales Beredvillighed til at samvirke derom? Hvis andre Rendsgerninger, hvilke Begivenheder har den højtærede Minister tænkt sig skulle foregaa, inden Øjeblikket til at behandle Grundloven er kommet?

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott):

Inden Øjeblikket for Regeringen til at forelægge et Forslag om Forandring i Grundloven skulde være kommet, maatte det jo ved Forhandlingerne mellem Partierne overhovedet fremgaa, at der var Udset til, at man kunde enes om noget saadant. Jeg har tilfagt min Hjælp og Bistand til at drøfte Sagen med det Udvalg, som bliver nedsat i Sagen. Jeg tror, at Regeringen paa den Maade allerede har vist en stærk Smødekommehed over for de Ønsker, som fra Flektallet her have været fremme, men jeg tror ikke, at dette med Nødvendighed skal kunne føre med sig, at Regeringen i dette Øjeblik skal paatage sig Ansvaret for at bringe Forslag om en Grundlovsforandring frem.

J. Bojsen: Den ærede Ordfører henvender det Spørgsmaal ogsaa til mig med